

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Traxlerovou v právní věci

žalobkyně: [redacted] narozená [redacted], bytem [redacted]
[redacted]

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted], bytem [redacted]
[redacted]

o výživné na neprovdanou matku,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** přispívat na výživu žalobkyně částkou 3 000 Kč měsíčně vždy do 25. dne v měsíci, a to od 29. 9. 2020 do 13. 9. 2022.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit státu soudní poplatek ve výši 705 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 12. 11. 2020 doručenou zdejšímu soudu dne 28. 6. 2021 Okresním soudem v Mostě na základě usnesení ze dne 31. března 2021 č. j. 22 C 379/2020 – 13, které nabylo právní moci dne 23. 6. 2021 a kterým Okresní soud v Mostě vyslovil svou místní nepřislušnost, domáhá úhradu výživy žalobkyně jako neprovdané matky podle ustanovení § 920 odst. 1 občanského zákoníku. Žalobkyně v žalobě dále uvádí, že žila s žalovaným ve společné domácnosti společně s dcerou [redacted] narozenou z předchozího vztahu žalobkyně. Ze společného soužití účastníků se pak narodil nezletilý syn [redacted]. Krátce po jeho narození bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Míčková

soužití účastníků ukončeno, a to dne 29. 9. 2020, kdy byl žalovaný Policií ČR vykázán z bytu na 10 dnů z důvodu domácího násilí. Od té doby žijí účastníci odděleně a jejich vztah byl ukončen. Žalobkyně tak zůstala na nezletilé dítě sama, žalovaný jí zanechal zcela bez finančních prostředků. V současnosti je žalobkyně na rodičovské dovolené a pobírá dávky státní sociální podpory. Proto se domáhá rozhodnutí, kterým by bylo uloženo žalovanému přispívat jí na výživu částkou 3 000 Kč měsíčně od doby jejich rozpadu společného soužití.

2. Žalovaný se ve věci nevyjádřil, k nařízenému jednání se bez omluvy nedostavil.
3. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Účastníci jsou rodiči nezletilého [REDAKCE], narozeného dne 13. 9. 2020, jak vyplývá z jeho rodného listu. Jak vyplývá z lékařské zprávy, byla žalobkyně v době od 25. 11. 2020 do 27. 11. 2020 hospitalizována v Nemocnici Most po pádu ze schodů, kdy si poranila záda. Z vyjádření Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ústí nad Labem ze dne 1. 11. 2021 se zjišťuje, že žalovaný byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 15. 7. 2020 do 27. 7. 2021, kdy byl sankčně vyřazen, neboť se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu. Z vyjádření Okresní správy sociální zabezpečení v Českých Budějovicích ze dne 4. 11. 2021 vyplývá, že žalovaný v současné době není veden jako zaměstnanec, naposledy takto byl veden v období od 3. 2. 2021 do 18. 3. 2021 u společnosti Bentex-Plast s.r.o. Z vyjádření Úřadu práce, krajské pobočky v Českých Budějovicích ze dne 18. ledna 2022 pak vyplývá, že žalovaný k předmetnému datu nepobírá žádné dávky státní sociální podpory ani dávky hmotné nouze. Z vyjádření Okresní správy sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích ze dne 21. 1. 2022 pak vyplývá, že žalovaný neprochází v současné době jako pojistěnec u žádného zaměstnavatele ani jako osoba samostatně výdělečně činná, když současně není poživitelem žádného druhu důchodu. Z vyjádření Úřadu práce, krajské pobočky v Ústí nad Labem ze dne 7. 1. 2022 pak vyplývá, že žalobkyně je v současné době příjemcem dávek státní sociální podpory, přídatku na dítě, rodičovského příspěvku a příspěvku na bydlení, když výše částek tvoří přílohu k vyjádření. Od 11. 6. 2021 jsou jí vypláceny dávky státní sociální podpory shora uvedené v celkové výši 14 710 Kč a 500 Kč na každé z nezletilých dětí měsíčně. Z vyjádření České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. ledna 2022 pak vyplývá, že žalobkyně nepobírá žádný důchod. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 16. března 2021 č. j. 55 Nc 3556/2020 – 85, který nabyl právní moci dne 16. 4. 2021, se zjišťuje, že nezletilý syn účastníků byl svěřen do péče matky a otcí bylo stanoveno výživné ve výši 1 500 Kč měsíčně. Ve svém účastnickém výsledku pak před opatrovnickým soudem žalobkyně vypověděla, že má dvě vyživovací povinnosti, bydlí v nájemním bytě o velikosti 3+1, když za bydlení hradí 9 200 Kč měsíčně, pobírá rodičovský příspěvek a příspěvek na bydlení v celkové výši 13 500 Kč, když následně zažádala o dávky v hmotné nouzi. Nemovitost ani automobil nevlastní. Opatrovnický soud rovněž vycházel z písemného sdělení otce, ze kterého vyplynulo, že v březnu 2021 očekává otec první příjem ze zaměstnání, když žije s přítelkyní v bytě o velikosti 2+1, kde hradí nájem 8 000 Kč měsíčně. Jinak je nemajetný, má exekuce. Opatrovnický soud rovněž zjistil z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 29. 12. 2020, že účastníci nejsou vlastníky žádných nemovitostí a z výpisu z registru vozidel ze dne 28. 12. 2020 pak že nejsou ani vlastníky automobilu. Současně opatrovnický soud dotazem na příslušné orgány zjistil, že žalovaný byl zaměstnán v období od ledna do února 2020, neprochází evidencí jako OSVČ ani jako zaměstnavatel, nepobírá nemocenské dávky. Pokud jde o žalobkyni, ta v dané době je příjemkyní dávek státní sociální podpory. Při stanovení výše výživného pak opatrovnický soud také vycházel ze svých zjištění z internetového výpisu úřadu práce ze dne 15. 3. 2021, kdy bylo pro osobu se základním vzděláním v území Borovany, okres České Budějovice nalezeno 15 volných pracovních míst, pro území České Budějovice pak 2 593 volných pracovních míst, a to v rozmezí od 15 200 Kč – 30 000 Kč měsíčně hrubého. Dále žalobkyně při účastnickém výsledku před zdejší soudem popsala své majetkové poměry, kdy tedy pobírá dávky státní sociální podpory ve výši, jak vyplývá ze shora uvedených přehledů úřadu práce, pokud jde o výdaje, pak platí nájem 9 200 Kč, za elektřinu 1 700 Kč s tím, že na výdaje pro děti včetně jídla pro ně a také pro ni a na oblečení jí

zbývají 3 000 Kč s tím, že žije v pronajatém bytě. Částečně jí pomáhá její sestra. Žalovaný jí ničím nepřispívá, neplatí ani výživné na dítě a potvrdila, že ani v současnosti nemá žádný majetek. Pokud jde o vybavení bytu, to dostala od babičky, aby v bytě vůbec mohla s dětmi bydlet. S žalovaným v současnosti není v žádném kontaktu, z počátku se snažila s ním komunikovat přes sociální síť, žalovaný byl ale agresivní, arogantní, takže tu komunikaci přerušila. Dále vypověděla, že před vánoci jí bratr žalovaného vzkázal, že žalovaný pošle veškerý dluh na výživném, protože má práci, to se ale nestalo. V době, kdy spolu s žalovaným žili, žalovaný byl asi měsíc zaměstnaný a vydělal si asi 20 000 Kč měsíčně. Žalobkyně není ani v kontaktu se širší rodinou žalovaného, pouze si v minulosti psala s matkou žalovaného, však žádná finanční pomoc z její strany nebyla žalobkyni poskytnuta.

4. Podle ustanovení § 920 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.) není-li matka dítěte provdána za otce dítěte, poskytne jí otec dítěte výživu po dobu dvou let od narození dítěte a přispěje jí v přiměřeném rozsahu na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem.
5. V daném případě se žalobkyně domáhá po žalovaném výživného pro svojí osobu jako neprovdanou matku ve výši 3 000 Kč měsíčně od 29. 9. 2020, kdy žalovaný opustil společnou domácnost, resp. byl policií ze společné domácnosti vykázán z důvodu domácího násilí. Soud po provedeném dokazování má za prokázané, že dne 13. 9. 2020 se účastníkům narodil syn [REDAKCE] od 29. 9. 2020 však účastníci nežijí ve společné domácnosti, když nejsou ani manželé. Pokud jde o majetkové poměry žalobkyně, pak ta pobírá dávky státní sociální podpory vzhledem k tomu, že se v současné době stará o dvě nezletilé děti, kdy s ohledem na jejich věk je vyloučeno, aby si své příjmy jakkoliv navýšila. Pokud jde o majetkové poměry žalovaného, pak ten zůstal v řízení zcela nečinný, proto soud vyšel jednak z výpovědi žalobkyně, učinil dotazy na Úřad práce a Českou správu sociálního zabezpečení a také vyšel ze zjištění, které provedl opatrovnícký soud v Mostě, který rozhodoval o výživném. Na základě těchto důkazů bylo prokázáno, že žalovaný není pravděpodobně osobou se stálým příjmem, nicméně je osobou, která je schopná pracovat a s ohledem na nabídky úřadu práce je schopná si práci zajistit. Skutečnost, že tak žalovaný pravděpodobně nečiní, popř. tak nečiní oficiální cestou, nemůže jít k tíži žalobkyně. S ohledem na tyto skutečnosti je tedy dle názoru soudu namíste přiznat žalobkyni příspěvek na výživu od žalovaného, když výši, kterou žalobkyně požaduje, považuje soud s ohledem na zjištěné majetkové poměry účastníků za přiměřenou. Současně soud výplatu výživného omezil na dobu stanovenou shora citovaným § 920 odst. 1 o.z. do doby, kdy nezletilý [REDAKCE] dosáhne 2 let věku.
6. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy jinak plně procesně úspěšné žalobkyni žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

České Budějovice 4. února 2022

Mgr. Jana Traxlerová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Míčková